

והשבת לכל כשחגגו רבני ישראל
הגדלת הדיבורו בטהור אמו
לכל עמם כשלהתאו
ואם אנש חד יתוב בשלח חסדים
עית סת שעה לחטתו ויכפר
סגות על אנש דאשתלי
סמחיה בשלח קדם
לכפר א עלהוי וישתביק
ליהו ויעבא בבני ישראל
הלמרות היתצותן פניהן
אנשתא חדא תהי לסון להשפך
בשלח ואנש דהעבירה פניה
מן יעבא ימן צמחא קדם להיא
מרו וישתביק אנשתא תהיא
מנו עמיהו אלי על פתגמא דהי
פטר וית פקדויה אלעזר אשמיצתה
ישתביק אנשתא תהיא חוכמה פיהו
התו כע ישראל פמדת
ואשפחו צבאת פריצובא אשין
פיהו דשפנתא וקריבו תהיה
האשפחו תהיה פריצובא אשין
לת משת וית אהרן לתו פל
כנסתא ויאמר יתה פתת מטרא
אחילא אהפריש לתו מדי
היעבדון ליהו וצמר ית
למש אהקטילא יתקטיל צבת
צבאת רגמו תהיה פתגמא פל
כנסתא מטרא למשתתתא
ואפיקו תהיה פל פתתא למפתא
למש תהיה רגמו תהיה פתגמא
פמדתא דתהיה יתבישורו
ואמר איל עם בני ישראל
ותמר לתו ויעבדון לתו פריצובא
על פניה פריצובא לתהיהו ויתגן
על פריצובא פתתא חוטא
התקטילא ויהי לסן לפרוס
לכנסתא ותחזון תהיה
ותקטיל ותפיקו תהיה ותקטיל
תהיה ולא תשפון פל תהיה לתו
ותפיקו תהיה דתהיה טען פתהיהו

על שגגתם ונמלח לכל עדה בני ישראל ולגר
הגר בתוכם מי לכל העם בשגגתו
נפש אחת תחטא בשגגה וחקריכה קו ברת
שגגה לחטאת ויכפר הכהן על הנפש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונמלחו
האזרח כבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת
אחת יהיה לכם לעשה בשגגה והנפש אשר
העשה כיה רמה מז האזרח ומז הגר את יהוה
הוא מצדה וזכירתה הנפש הקרא מקרב עמיהו
כי רבו יתרה בזה ואת מצותי אשר הפרת תפלת
הנפש הקרא עונה בזה ויהיה כי
ישראל כמדת ריבוי צאנו איש מקשת עינים
בלים השפית ויקריבו אתו המצואים אתו מקשת
עינים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה
וינחמו אתו במשמר כילא פוש מהיעשה
לזו ויאמר יהוה אל משה מזה יוג
רגמת האיש העם אתו באכנים כל העדה מקריבו
למחנה ויניצאו אתו כל העדה אל מחנהו
למחנה וידגמו אתו באכנים וימת כאשר ענה
יהוה את משה ויאמר יהוה אל
משה לאמר הגר אל בני ישראל ויאמר יהוה
אלהם ועשו להם צניעה על פניהם כגיהם
להתם וצניעה על עיניהם הפנת פתיל תכלת והיה
לכם לציניעה וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתירו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען

חד יחד ויבא כסבה חוט
טעניה וסוד קצת לה טעניה:
פל רוח במוזר וצבן יחד
וחקן סון והיה חוספד
וצופה אשר צפ עניו
אש ועד דשו סתל ועב
ומצן מצת סתל ומכד זית
הטס דר יי אהדת עניו
הנבחה והטאר ופי משדה
ענה סה סון טענה סה
שוא עשה דשוסה ויהי
מאדבר ויאצון צנתו
ישל דר הסט שלן שארן
אלא שבת ראשד ובשניה
בז זה חוללה חוויניום
אודט ויקוטטו עינים סתתו
בן ולא הכח ויקוטטו און
אשוניצאודו והתו כן לא
פרט ויה יעשה כויזו ויה
יוות אכל ידעס דין סתתו
שבת רגום עשה פיישט
בלש וס הוין אלנע יקו זמר
ושוור ועשו להם צניעה על
שם פלוסיה חלוים סון
ויקחני בעניעה רחמי ידעס
עניעה על שם פלוים חלוים
ורחמים אונן סון ויציון
החרכסו תכלת יעב יוק
אין חוין וחססם את פלוין
שאנין בניעוראן של עניעה
שש חויות וטאונה חוין
וואוסה דשרין היתו ית
ת יו לש עניעה סבב וחסיו יו
יש לה שום חססון אל של עניעה
הדי יוד לס צניעה אשואה שום
וכשאני חטלה חססון של (ועטן
מקריבו צניעה כן שאני חססון)
ולא תקריבו אחרי אב כן וואד
ודתו הירק הלב והענייהם
ירגלים ועני אבס זרים אד
דעביות יען רואה הלב

יד קהיה סו וראם תגדו את דברי עדה
תהיה ענינים משכיעתך אשר השפיעתו
אמר כדבריהם כן הוא וקטל לחם
יא וילכו ותקטיל את הקותהשע
ס וילכו ויבאו תורה וישבו שם
הקנים עד שבו הרקפים ויבקשו
וישכח הכרך ולא מצאו
ויעדו אנשים וירדו מן ההר
לאת כל יהושע בן נון ויספרו
אלהו שיע פות אותם ויאמרו
התרי ונע נענה בידעו אתפל
חסלו התרי מפנינו

היב חווד והען עשה העברה
זע יי ענין לטס וייתקו ויסתם
טכר אוקיס עונן ויען טכר
ליפע אשר הויע ועשיית תורה
זתכס על אטכ כן ויבא ויזכרה
פריה זתכס שתקמן ויחשעו כן
עליס ביוחתי אע' וידבר ויקח
אוקיס עור ליה ויבס' כפיט
עוור שלא יווחן ישר ופניה אל
האקום לא ששעה ושול סכר לן
שטיק ולא טעלין סכר על כרחס
אע חלכס וכן הווי אוו חס לין
ביד חדקה אווילוק עליס לזן לזה
עווי יעזת ויעים אע הוא שח

שהכחטט כיעים כן עיפה של בור
לטפה שאינה של בור אע הוא ענה
להבין ויפרעון התלה קלח און
כבצדו אוויל תכלת היא חסלת
וויסודו שלל אשה דרשן הענקת
לזה שחסד פשתו וקוטט לפשתד
על לווה לך שהחולל שבת מחולל
ע' שאן היא שקולה סל האיעות וכן
הוא אוו בעצרו ועל חססי ירד
ותתן לערך תרה וייעות וזת שבת
קדשך חודעת להם וואו פריס צניעה
לכך שחוסה לאילן שאן היא שקולה
ככל האיעות שן ועשיית אתם יעו

זתם איעוהם על עמו כמיהם סבב
ואשא זתכס על עמו שחם על אונן
כפוט וואו בעלת שולש וואו בעלת חאש
כנגד ארבע לשונות של בואיה ששאון
בועים והויוות חולמס וכו' וכו'
ולקחת: פתל תכלת על שם סיפול
בסרת תנעו של סיפול תכלת
ומתקם היטה בליה וכן עבד תכלת
דויה לעבד קניע האשור ר לער
העבד וטאונס חטיין שבה כנגד שונע
יוים ששהו ישרו אשיניעו ווייעים
עב שאונן שורה על חסו וקסלת